

**Rzecznik
Finansowy**

dr Michał Ziemiak

Do druku nr 1148

Rzecznik Finansowy

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2025 roku

DAL.0212.16.2025

RF/138/2025

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. **SPS-III. Odr. 51.14.2025**

Data wpływu **28.04.2025**

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 11 marca 2025 r. (zn. SPS-III.020.51.2025 dot. RPW.8243.2025) przekazujące do opiniowania poselski *projekt ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych* (dalej: projekt albo udrpg), uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych uwag.

1. W zakresie dodania w art. 6 w ust. 1 pkt 5 oraz w art. 11 ust. 4a, o treści:

Art. 6 ust. 1 pkt 5

„Oświadczenia członków grupy o tym, że grupa ma charakter zamknięty, tj. że po wniesieniu pozwu niemożliwe jest dołączenie do grupy nowych członków”.

Art. 11 ust. 4a

„Sąd zaniecha zarządzenia ogłoszenia o wszczęciu postępowania grupowego w przypadku, gdy członkowie grupy złożyli oświadczenie o tym, że grupa ma charakter zamknięty”.

Rzecznik Finansowy sugeruje dodanie do projektowanego art. 6 dodatkowej regulacji, z której jasno wynikałoby, że „wniesienie pozwu w imieniu grupy zamkniętej nie uniemożliwia wnoszenia następnych pozwów grupowych w imieniu zainteresowanych, którzy nie znaleźli się w grupie, w tym

również tworzenia przez nich nowych grup zamkniętych”. Jakkolwiek projektodawca wskazał na taką możliwość w uzasadnieniu projektu, to ww. regulacja nie znalazła odzwierciedlenia w przepisie. Istota postępowania grupowego wymaga, by z instytucji tej mogło skorzystać jak najwięcej podmiotów, stąd ewentualne dopuszczenie możliwości składania pozwów grupowych przez grupy zamknięte nie może zamykać złożenia takiego pozwu innym podmiotom, w tym innym grupom zamkniętym.

2. W odniesieniu do projektowanego art. 10 ust. 1, o treści: „Po wniesieniu pozwu pierwszą czynnością sądu jest rozstrzygnięcie na posiedzeniu niejawnym o dopuszczalności postępowania grupowego. Sąd odrzuca pozew, jeżeli sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu grupowym. W przeciwnym przypadku sąd wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym.” Rzecznik sprzeciwia się wprowadzeniu do udrpg proponowanego artykułu.

Sformułowanie „pierwszą czynnością sądu jest” wydaje się nieadekwatne. Siłą rzeczy, rozstrzygnięcie kwestii dopuszczalności postępowania grupowego nie może być pierwszą w kolejności czynnością dokonaną przez sąd, gdyż wcześniej konieczne jest np. sprawdzenie spełnienia wymogów fiskalnych czy formalnych pozwu.

Względem obecnego brzmienia art. 10 ust. 1 w proponowanym przepisie pominięto słowa „po wysłuchaniu stron”, a dodano słowa „na posiedzeniu niejawnym”.

Propozycja nawiązuje do brzmienia art. 10 ust. 1 w okresie od 01.06.2017 r. do 09.11.2019 r. o treści: „Sąd rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym o dopuszczalności postępowania grupowego i odrzuca pozew, jeżeli sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu grupowym. W przeciwnym razie sąd wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym”.

W obecnym brzmieniu przepisu art. 10 ust. 1 brakuje słowa „rozprawa”, które było używane w wersji obowiązującej od 18.01.2010 r. do 01.06.2017 r.

Wprowadzenie do proponowanego przepisu zasady, by o kwestii dopuszczalności postępowania grupowego decydować na posiedzeniu niejawnym budzi wątpliwości Rzecznika. Nowelizacja kpc z 4.07.2019 r., która weszła w życie 21.08.2019 r., dodała do art. 148 kpc § 3, który wprowadził generalną zasadę, że sąd może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym. Zatem sąd może wydać postanowienie o dopuszczalności/niedopuszczalności postępowania grupowego na posiedzeniu niejawnym i nie ma potrzeby wprowadzania regulacji w tym zakresie do udrpg.

W ocenie Rzecznika Finansowego w brzmieniu art. 10 ust. 1 powinno pozostać „wysłuchanie stron”. Wysłuchanie stron pozwala lepiej wyjaśnić, czy spełnione zostały budzące wątpliwości przesłanki dopuszczalności pozwu, takie jak np. posiadanie statusu konsumenta przez uczestników czy kwestia jednorodności roszczeń. Zasadne z punktu widzenia zagwarantowania zasady równości stron wydaje się, aby pełnomocnicy powoda oraz pozwanego mieli możliwość ustosunkowania się do tych zagadnień zanim zapadnie orzeczenie sądu w kwestii dopuszczalności postępowania grupowego. Zgodnie z art. 148 § 2 kpc sąd może skierować sprawę na posiedzenie jawne i wyznaczyć rozprawę także wówczas, gdy sprawa podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Zdaniem Rzecznika w przypadku badania dopuszczalności postępowań grupowych w każdym przypadku sąd powinien rozważyć zasadność jawnego rozpoznania sprawy, w tym wyznaczenia rozprawy.

3. W odniesieniu do projektowanego art. 19 ust. 3, o treści: „Zawarcie przez członka grupy ugody z pozwanym lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w innym trybie niż przewidziany w ust. 1 nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy z powództwa grupowego. Pozwany w postępowaniu grupowym, może powołać się na zawartą ugodę lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w postępowaniu indywidualnym prowadzonym na podstawie wyroku zapadłego w postępowaniu grupowym albo występując z powództwem przeciwegzekucyjnym. W tej sytuacji sąd umarza postępowanie w zakresie dotyczącym roszczenia tego członka grupy”. Rzecznik Finansowy zwraca uwagę, że zaproponowane brzmienie art. 19 ust. 3 zostało sformułowane w sposób nieprecyzyjny. Interpretacja przepisu w oparciu o wykładnię językową będzie stwarzać trudności, tym bardziej, że sąd wydając orzeczenie ma obowiązek wziąć pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 kpc). Projektodawca powinien rozważyć relację projektowanego przepisu do art. 17 ust. 3 udrpg, który przesądza o bezskuteczności wystąpienia z grupy po uprawomocnieniu się postanowienia o ustaleniu składu grupy.

Łączę wyrazy szacunku

Rzecznik Finansowy

Michał
Piotr
Ziemiak

Elektronicznie
podpisany przez
Michał Piotr Ziemiak
Data: 2025.04.24
16:41:54 +02'00'

dr Michał Ziemiak

